

EVROPSKI PARLAMENT

2014 - 2019

Dokument zasedanja

25.11.2014

B8-0315/2014

PREDLOG RESOLUCIJE

ob zaključku razprave o izjavi Komisije

v skladu s členom 123(2) Poslovnika

o reviziji smernic Komisije za oceno učinka
(2014/2967(RSP))

**Jörg Leichtfried, Evelyn Regner, Patrizia Toia, Sylvia-Yvonne Kaufmann,
Vilija Blinkevičiūtė**
v imenu skupine S&D

RE\1041486SL.doc

PE539.038v01-00

SL

Združena v raznolikosti

SL

Resolucija Evropskega parlamenta o reviziji smernic Komisije za oceno učinka (2014/2967(RSP))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju nedavnega javnega posvetovanja o reviziji smernic Komisije za oceno učinka in ustreznem osnutku revidiranih smernic za oceno učinka;
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 8. junija 2011 o zagotavljanju neodvisnih ocen učinka¹,
 - ob upoštevanju člena 123(2) Poslovnika,
- A. ker imajo ocene učinka, ki se uporabljajo v zgodnji fazi pri oblikovanju zakonodaje, poglobljeno vlogo v postopku odločanja na ravni EU, njihov namen pa je zagotavljanje preglednih, izčrpnih in uravnoveženih informacij o vprašanih, ki jih je treba obravnavati, dodani vrednosti ukrepanja EU, morebitnih gospodarskih, socialnih, okoljskih in zdravstvenih posledicah možnih politik ter o njihovem vplivu na temeljne pravice državljanov;
- B. ker Lizbonska pogodba vsebuje horizontalne socialne in okoljske klavzule (člena 9 in 11 PDEU), ki jih je treba upoštevati pri opredeljevanju in izvajanju politik in dejavnosti Unije, zahtevajo pa poglobljeno analizo socialnega in okoljskega učinka vsake predlagane zakonodaje;
- C. ker ima po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe Listina o temeljnih pravicah enako pravno težo kot Pogodbe Evropske unije in ker bi bilo treba v ocenah učinka vedno preveriti skladnost zakonodaje s temeljnimi pravicami;
- D. ker morata imeti v skladu z obstoječimi smernicami za oceno učinka generalni sekretariat Komisije in njen odbor za oceno učinka osrednjo vlogo pri odločanju, ali je za neko pobudo potrebna ocena učinka;
- E. ker ima odbor za oceno učinka kot osrednji organ za nadzor kakovosti pomembno vlogo pri ocenah učinka;
- F. ker se v smernicah poziva k ovrednotenju učinkov, kadar koli je mogoče; ker dolgoročni koristi regulativnih ukrepov pogosto ni mogoče ovrednotiti (na primer zmanjšanje zdravstvenih težav ali ohranjanje ekosistemov), tako kot je to običajno mogoče za kratkoročne stroške poslovanja; ker poudarek na ovrednotenju stroškov, kjer koli je mogoče, ustvarja strukturno naravnost v prid vidikov, ki jih je lažje ovrednotiti, kot so stroški za gospodarske subjekte v primerjavi z družbenimi in okoljskimi koristmi, pri tem pa se ne ustrezno upoštevajo družbeni stroški in koristi kot celota, zlasti socialni in okoljski stroški ter koristi;

¹ UL C 380 E, 11.12.2012, str. 31.

- G. ker bi bilo treba pri poenostavitvi predpisov EU v celoti upoštevati zdravstvene zahteve in zahteve za varnost pri delu v EU, pravice delavcev v EU ter načela in cilje okoljske zakonodaje EU;
- H. ker je pravilna in neodvisna ocena učinka pomembna zlasti za mala in srednja podjetja, ki se v primerjavi z velikimi podjetji pogosto srečujejo z večjimi težavami pri prilagajanju novim zakonskim in upravnim zahtevam ter zaradi svoje velikosti ne zmorejo tako zgodaj predvideti regulativnih sprememb;
- I. ker se z načelom „najprej pomisli na male“ skuša upoštevati interese malih in srednjih podjetij že v najzgodnejših fazah oblikovanja politike, da bi bila zanje zakonodaja prijaznejša; ker je za zagotavljanje učinkovitega izvajanja tega načela na razpolago vrsta orodij, vključno z izvajanjem testa za mala in srednja podjetja pri zakonodajnih predlogih, ki so v pripravi;

Področje uporabe

- 1. pozdravlja zavezanost Komisije rednemu pregledu smernic za oceno učinka, da bi izboljšala metodologijo zanjo; poziva Komisijo, naj enako podrobno oceni gospodarske, socialne in okoljske vidike; poziva Komisijo, naj v celoti upošteva kvalitativne ocene in tako prepreči strukturno naravnost v prid vidikov, ki jih je lažje ovrednotiti, kot so stroški za gospodarske subjekte v primerjavi z enako pomembnimi družbenimi in okoljskimi koristmi; pozdravlja zavezanost Komisije ocenjevanju skladnosti s temeljnimi pravicami;
- 2. meni, da bi morala Komisija ohraniti obstoječi pristop in predložiti oceno učinka za vse pobude, pri katerih je izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:
 - zakonodajni predlogi, vključeni v zakonodajni in delovni program Komisije,
 - zakonodajni predlogi, ki niso vključeni v zakonodajni in delovni program Komisije, pri katerih je jasno razviden njihov gospodarski, socialni in okoljski učinek,
 - nezakonodajne pobude, ki določajo prihodnje politike (kot so bele knjige, akcijski načrti, programi odhodkov, smernice za pogajanja o mednarodnih sporazumih),
 - delegirani ali izvedbeni akti, ki pomembno vplivajo na blaginjo;
- 3. je prepričan, da ocene učinka pomembno pomagajo pri odločanju v vseh institucijah EU in so pomembne za boljšo pripravo zakonodaje; vendar meni, da z ocenami učinka ni mogoče nadomestiti političnih ocen in odločitev in da z njimi ne bi smeli onemogočiti oblikovanja politike v javnem interesu;
- 4. pričakuje, da bo nova Komisija pojasnila, kako namerava pregledati svoje smernice za oceno učinka, da bi ta pristop bolje upošteval pri pripravi svojega stališča o nedavnem sporočilu Komisije o programu ustreznosti in uspešnosti predpisov, in sicer ne glede na stališče Parlamenta v zvezi s tem;
- 5. poudarja, da poenostavitev predpisov (program ustreznosti in uspešnosti predpisov) ne

more biti izgovor za zanemarjanje vprašanj, ki so bistvenega pomena za varnost in dobro počutje delavcev ali varstvo okolja; svari pred zagovarjanjem deregulacije pod pretvezo, da gre za boljšo pripravo zakonodaje ali zmanjšanje bremen za mala in srednja podjetja; poziva Komisijo, naj se ne sprijazni z manj ambicioznimi cilji, in zahteva, da se ne ogrozijo cilji javne politike, vključno z okoljskimi, socialnimi, zdravstvenimi in varnostnimi standardi;

6. želi spomniti, da se štirje člani skupine na visoki ravni za upravne obremenitve, ki zastopajo pravice sindikatov in potrošnikov ter zdravstvene in okoljske organizacije, niso strinjali z ugotovitvami, ki jih je njihova skupina predstavila 14. oktobra 2014, in so objavili ločeno mnenje; ugotavlja, da tudi organizacije, ki zastopajo mala in srednja podjetja, niso odobravale nekaterih sklepov, ki jih je sprejela ta skupina; poziva Komisijo, naj to ustrezno upošteva in vključi pomisleke vseh deležnikov, ki sodelujejo v postopku;
7. odločno nasprotuje predlogu skupine na visoki ravni za upravne obremenitve, da bi ustanovili zunanji svetovalni organ na visoki ravni za boljšo pripravo zakonodaje zunaj institucij EU; pristojen naj bi bil za oceno upravnega bremena predlogov, stroške izvajanja predlogov, spoštovanje subsidiarnosti in sorazmernosti, izbor pravne podlage ter dajanje pobud za boljšo zakonodajo in spremljanje izvajanja zakonodaje EU na nacionalni ravni; meni, da bi to povzročilo resen problem glede legitimnosti in upravljanja ter bi močno omajalo vlogo in legitimnost Komisije; odločno vztraja, da bi morala Komisija ohraniti pristojnost za izvajanje celovitih in uravnoteženih ocen učinka pod sistematičnim nadzorom Evropskega parlamenta;

Odbor za oceno učinka

8. izraža globoko zaskrbljenost, ker v osnutku revidiranih smernic ni natančneje določena vloga odbora za oceno učinka v postopku za oceno učinka; odločno vztraja pri tem, naj Komisija ponovno premisli o tej pomanjkljivosti in v novem sklopu revidiranih smernic za odgovore Parlamentu jasneje določi postopke, ki zadevajo odbor za oceno učinka, in pri tem, da bi morala vsaka pobuda, za katero se zahteva ocena učinka, najprej dobiti pozitivno mnenje tega odbora;
9. vztraja, naj Komisija natančno določi postopke, ki zadevajo odbor za oceno učinka; meni, da bi moral odbor nadaljevati svoje delo kot neodvisen organ za oceno kakovosti v okviru Komisije, in zahteva, da se okrepi njegova neodvisnost; zahteva, da njegova sestava odraža enakovrednost gospodarskih, socialnih in okoljskih vprašanj; meni, da bi morale biti za končni rezultat in nadzor nad kakovostjo ocene učinka vedno odgovorne institucije Evropske unije; predlaga, naj odbor poroča neposredno podpredsedniku Komisije, pristojnemu za boljšo zakonodajo;
10. poudarja, da bi morali biti člani odbora za oceno učinka neodvisni in pod nadzorom Evropskega parlamenta, da se ne bi isti akterji pojavljali v vlogi sodnika in porote;

Test za mala in srednja podjetja

11. opozarja, da je Komisija v pregledu akta za mala podjetja leta 2011 izrazila obžalovanje, ker je le osem držav članic test za mala in srednja podjetja vključilo v

nacionalne postopke odločanja; pozdravlja jasno zavezo Komisije iz tega pregleda, da bo ta test še dodatno okrepila; vendar obžaluje, da v osnutku revidiranih smernic za oceno učinka kljub tem napovedim test ni niti omenjen; poziva Komisijo, naj vztraja, da države članice v svoje programe vključijo politiko o malih in srednjih podjetjih;

12. je prepričan, da test za mala in srednja podjetja, preverjanje primernosti in preskus konkurenčnosti ne bi smeli biti ločeni procesi, temveč bi morali biti del celovite ocene učinka, ki bo uravnoteženo upoštevala vse vidike (gospodarske, socialne in okoljske) ter ne bo skušala ovrednotiti samo stroškov, temveč tudi koristi za družbo in potencial za odpiranje novih trgov; je prepričan, da ti procesi ne bi smeli škoditi učinkovitosti zakonodaje oziroma ustvarjati dodatne birokracije;
13. poziva, naj se ohrani test za mala in srednja podjetja ter tako preveri, kakšen je vpliv nanje skozi regulativni proces, zlasti v primerjavi z velikimi družbami; vendar meni, da samodejno izvzetje mikropodjetij ni pravi pristop; podpira oblikovanje prilagojenih rešitev in preprostejše ureditve za mala in srednja podjetja pri oceni učinka v primerih, kjer je mogoče dokazati, da to ne škoduje učinkovitosti zakonodaje ter da izjeme ali manj stroga pravila ne spodbujajo drobljenja notranjega trga oziroma ne ovirajo dostopa do njega; poleg tega meni, da bi bilo treba večjo pozornost posvetiti zagotovitvi, da predlagana politika in ureditev ščitita mala in srednja podjetja pred protikonkurenčno prakso večjih udeležencev na trgu;
14. spodbuja države članice, naj si prizadevajo za upravno poenostavitev za mala in srednja podjetja na nacionalni ravni, tako da evropske direktive ustrezno prenašajo v nacionalno zakonodajo; poudarja, da imajo države članice pravico sprejemati nacionalne predpise, če EU sprejme samo minimalne določbe; opozarja, da naknadne ocene učinka ne bi nikoli smele nadomestiti vloge Komisije kot varuhinje pogodb pri nadzoru držav članic, ali učinkovito in pravočasno izvajajo pravo Unije;
15. je prepričan, da bi morali v zakonodajnem procesu bolj upoštevati stališča malih in srednjih podjetij, zlasti tista, ki zadevajo standardizacijo, intelektualno lastnino, financiranje raziskav in inovacij ter javna naročila; obžaluje nepripravljenost Sveta, da bi pri sprejemanju zakonodaje bolj upošteval potrebe malih in srednjih podjetij;
16. poziva Komisijo, naj večjo pozornost nameni učinku na naložbe, inovacije in odpiranje delovnih mest;

Ocene učinka v Parlamentu

17. poziva, naj se na ravni Parlamenta, zlasti pa odborov, ocene učinka Komisije obravnavajo sistematično in kar se da zgodaj;
18. opozarja na svojo resolucijo z dne 8. junija 2011 o zagotavljanju neodvisnih ocen učinka, v kateri poziva k doslednejši uporabi parlamentarne ocene učinka; opozarja, da je oddelek za oceno učinka že pripravljen opravljati ocene učinka; meni, da je lahko uporaba parlamentarne ocene učinka koristna pred sprejetjem velikih vsebinskih sprememb ali predlogov sprememb k prvotnim predlogom Komisije;

o

o o

19. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Komisiji in Svetu.